

ISLAM ER BLODETS RELIGION

Af Asger Aamund, den 11. august 2017

Umiddelbart efter sin magtovertagelse i 1979 holdt ayatollah Khomeini en tale på Irans Feyziyeh Teologiske Fakultet, hvor han beskrev islam som blodets religion: "Islam voksede frem i blod. Profeten havde koranen i den ene hånd og sværdet i den anden. For de vantrø er islam en blodig religion. De, som intet kender til islam, foregiver, at islam er imod krig, men islam siger: dræb alle vantrø. Man får ikke folk til at adlyde uden ved sværdet. Jeg spytter på dem, der tror, at islam er imod krig." I de følgende år opbyggede Khomeini en totalitær islamisk stat i Iran, hvor præsteskabet dominerer civilsamfundet.

Ifølge den britiske avis Daily Telegraph henrettede Iran omkring 6000 bøsser og lesbiske i årene efter den islamiske revolution. Mere end 30 000 politiske fanger blev henrettet i en massakre i 1988 oplyser samme avis. Religion News Service beretter, at det er Irans regerings erklærede mål, at udslutte de 300 000 medlemmer af Bahai samfundet, der er Irans største ikke-muslimske trosretning. Indtil videre er 300 Bahai ledere blevet henrettet. De førende islamiske ledere over alt på kloden er i fineste samklang med den politik, der er kernen i den iranske islamiske stat. Det gælder Saudi-Arabien, som bruger milliarder af petrodollars på at eksportere salafistisk islam, der står for udryddelse af vantrø, tortur, offentlige henrettelser og ekstrem kvindeundertrykkelse samt støtte til sunni-muslimsk jihad (hellig krig). Også lederen af Islamisk Stat, Al-Baghdadi er helt på linje med Khomeini: "Islam var aldrig så meget som en eneste dag fredens religion. Islam er krigens religion". Blandt Khomeini-støtterne finder vi også Tyrkiets præsident Erdogan og Det Muslimske Broderskab, der oprindeligt voksede ud af nazismen og modtog regelmæssige støttemidler fra Hitler. Ayatollah Khomeinis indflydelse kan ikke overvurderes. Hans budskaber dominerer ikke bare shia-muslimske kredse, men har bredt sig ind i de sunni-muslimske samfund. "Frygten og respekten for Khomeini har ført til en opstramning af islamisk justits i muslimske samfund i Asien, Mellemøsten og Afrika" (Bernard Lewis: Islam in History).

Til trods for disse uafviselige kendsgerninger er vi i de vestlige demokratier konfronteret med en samling hårde benægttere, som vi desværre har betroet ledelsen af vore samfund. George W. Bush, Barack Obama, Cameron, Hollande, Merkel, May og selv vore egne Thorning og Løkke har efter hvert dødeligt islamisk terrorangreb aldrig undladt at rose islam som fredens og kærlighedens religion. Sandheden er nu nok, at de islamiske ledere kan deres koran, og at de vestlige ledere ikke aner, hvad de taler om. Obama & Co har ikke modet til at se kendsgerningerne i øjnene og har i stedet malet et billede af en virkelighed, man bedre kan leve med: man opererer med illusionen om et A og et B hold. Hold A er 1,3 milliard fredelige muslimer, der passer deres arbejde og familie ligesom alle andre mennesker. Hold B er en lille skare Breivik-typer, også kaldet 'mørkets kræfter', som Thorning og Løkke ser som en slags uspecificeret djævelskab i terrorens univers. Det er ensomme ulve, der har perverteret kærlighedens og fredens religion, som de har kidnappet og kriminaliseret.

I sin glimrende bog, 'The Islam in Islamic Terrorism', beskriver den pakistanske islamforsker Ibn Warraq, at den islamiske globale terror er systemisk indbygget i islam og er en integreret del af den islamiske forfatning. De vestlige lederes parfumering af islam er således uden forbindelse med virkeligheden. Ifølge Warraq forstår vi i Vesten slet ikke islams fundamentale kerne: alle muslimer tror fuldt og fast på, at koranen er Allahs egne og bogstavelige ord til de troende, og at koranens anvisninger og bud skal følges til punkt og prikke. Hermed er det udelukket, at en muslim kan acceptere et sekulært demokrati og en retsstat, der hviler på menneskeskabte love. For hvordan kan menneskets love stå over Guds lov? Alle pålidelige, internationale meningsmålinger viser, at et flertal af muslimer i både islamiske og vestlige samfund ønsker, at koranens lov skal følges fuldt ud. Og så ved vi jo godt, hvad det indebærer. Islam har

med succes modstået alle forsøg på sekularisering siden år 632. Og der er stadig absolut ikke noget demokratisk lys, der blinker for enden af islams mørke tunnel. Hvis man som muslim accepterer folkestyret og retsstaten og kalder sig kulturmuslim eller demokratisk muslim, er man snarere salon-muslim og dermed frafalden og fredløs. En troende muslim er udelukkende loyal over for Allah og det muslimske samfund og kan derfor ikke integreres i den demokratiske stat.

Vi må frabede os at høre mere om kærlighedens og fredens religion fra vore skræmte og krybende politikere. Forudsætningen for at forhindre afdemokratiseringen af det danske samfund er, at vi tør se virkelighedens islam i øjnene. Ellers taber vi friheden, folkestyret og fremtiden.